

#CATALUNYA
VOL VIURE EN
LLIBERTAT

Consulta

Els partits sobiranistes es donen un mes per negociar i no descarten allargar-ho fins al gener ■ P4

Anticatalanisme

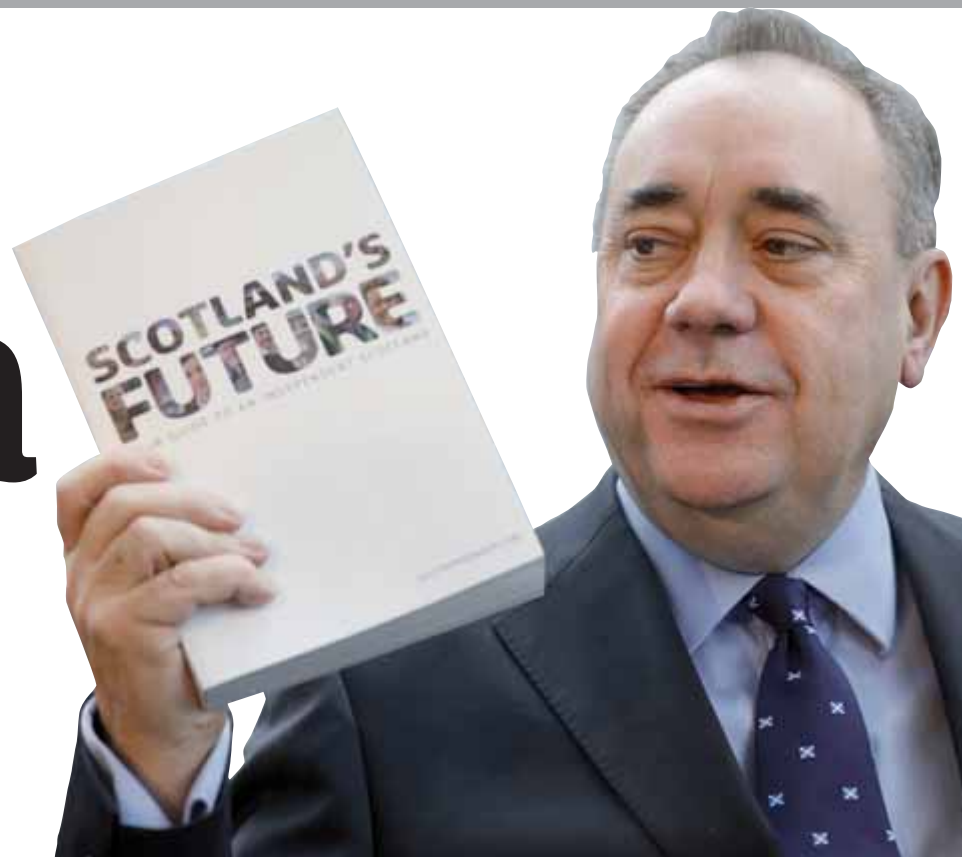
El govern passa a l'atac contra Intereconomía i 13TV pels insults a Catalunya ■ P8

La guia escocesa

ARGUMENTS • Salmond respon a 650 qüestions sobre el procés ■ P12,13

L'anàlisi P14
Quim Aranda
'Lectures apressades'

La crònica P15
Òscar Palau
Glasgow, pluja i sol

EL 9

El davanter Neymar vola després de rebre una dura entrada de Jasper Cillessen ■ JOHN THYS / AFP

Primera derrota (2-1)

VOL VIURE AMB
#CATALUNYADIGNITAT

Reportatges

Clúster d'Èxit | "Tu sí que vals"

P28,29

OPINIÓ P45
Àngels Guiteras
'Avançar en igualtat i drets socials'

finques
Pous + 75
ANYS

Registre d'Agents Immobiliaris
de Catalunya AICAT 287

- Compravenda i lloguer
- Administració de finques
- Administració de comunitats de propietaris
- Assegurances jurídiques i d'impagats
- Tramitació de cèdules d'habitabilitat
- Taxacions oficials

PUJOL, 20 - 08301 - MATARÓ
Tel. 93 790 39 45 - Fax. 93 755 14 46
www.finquespous.cat

Ens
ha arribat

Tallant ales

És igual que els viatges de Mas a l'estranger captin inversions beneficioses per a tothom. L'Estat vol tallar-li les ales. Sembla que les ambaixades ja no hi donaran més suport logístic.

Any
Salvador Espriu

L'essència de la lliçó de l'art de Picasso és estar sempre més enllà de tot, de tornada de tot, fins de la intel·ligència, fins de la sensualitat.

Són faves
comptades

Martí
Gironell

El meu pare

Potser ja ho heu passat o encara no, a mi m'ha tocat ara. Us parlo d'afrontar la mort dels pares, del meu pare, concretament. Era un home bo, senzill, humil, honest, treballador, pacient, generós, observador, pràctic, de poques paraules –les justes i precises per fer-se sentir–, sense pèls a la llengua, coherent, tossut... I tot i que ara, inevitablement, penso en tot allò que no podrà veure o no podrà fer, també tinc presents aquests versos de Martí i Pol: "No tornaràs mai més, però perdures en les coses i en mi de tal manera que em costa imaginar-te absent per sempre. Tants de records de tu se m'acumulen que ni deixen espai a la tristesa i et visc intensament sense tenir-te." I així estem, pensant en tot el que ens ha deixat i ensenyat. Aquests dies, al veure com se l'estimaven, com el valoraven, la quantitat de persones que van venir a acomiadar-se'n, ho he pogut comprovar.

La fusta és un material sensible, delicat i noble com el cor dels nens

El meu pare era fuster, i aquest ofici li ha permès deixar un trosset de la seva vida i de la seva personalitat en les vides de les persones que el van conèixer, tant petites com grans. Tenia un art i una traça únics per tractar la fusta i la mainada. D'entrada l'una i l'altra no tenen res a veure, però si s'hi paren un instant hi veuran la connexió. La fusta és un material sensible, delicat i noble com el cor dels nens, que cal tractar amb molt de tacte, amb dedicació. Per ell els nens no eren un moble que es té en un racó de casa, al contrari. Procurava embellir-los. I tenia aquesta habilitat, tant la de polir i donar forma a la fusta més revessa i inflexible, com la d'envernissar la més rebel de les criatures. Gràcies al seu caràcter pacient. Aquesta habilitat, a la qual ell no donava importància perquè li sortia de dins, com si fos el més normal del món, va fer forat en el cor de les persones que ho van rebre. I no parlo només de les persones que, agràides per una feina, hi confiaven i el valoraven, em refereixo a les persones que sense adonar-se'n es van deixar tocar per la llum que desprenia. El meu fill, que només té un any i mig, la va rebre i té molt clar quan assenyalava amb el ditet cap amunt que aquella estrella que brilla, com diu ell, "al tel" és l'avi, el meu pare.

Les cares de la notícia

PAPA DE ROMA

Francesc

L'economia i la humanitat

Hi ha qui es posa les mans al cap pels últims missatges del papa, com aquest que diu que hi ha economia que mata i que exclou. Però l'únic que fa el papa Francesc és recollir el missatge original de la primera església cristiana i recordar-lo. No ha perdut gens d'actualitat, dos mil anys després.

PRIMER MINISTRE ESCOCÈS

Alex
Salmond

Un full de ruta ben clar

Alex Salmond ha pogut presentar el seu full de ruta cap a la independència i ara tocarà als contraris a aquest nou estatus de donar els seus arguments. I després serà el poble escocès qui decidirà què vol fer. Sense escarafalls, sense amenaces; democràticament. Tan fàcil com és.

PREMI CARLEMANY

Antoni
López Massó

Voluntari i escriptor

Un jubilat de Terrassa que ha treballat tota la vida de botiguer ha estat guardonat amb el premi Carlemany de Foment a la Lectura amb una novel·la d'espies basada en un cas real. És la història d'un home que va conèixer mentre feia de voluntari en un programa d'ajut a malalts de càncer. Tota una història.

PRES. TAULA TERCER SECTOR

Àngels
Guiteras

El miracle del dia a dia

Les entitats del tercer sector analitzen entre avui i divendres a Barcelona els reptes a què s'enfronten ara que la crisi ha tocat os. Són més de 4.000 entitats que atenen prop de 2,1 milions de persones, entitats que juguen un paper clau per a la cohesió social ara que han augmentat les desigualtats.

Vuits i nous Periodisme

Manuel
Cuyàs

El president Mas se n'ha anat a l'Índia en viatge oficial i és com si hagués anat a Campdevànol. Els periodistes que el segueixen només li pregunten sobre coses d'aquí i molt poques sobre el país visitat. No sabem tampoc res del que menja, ni del lloc on dorm ni de les ciutats que trepitja ni si passa fred o calor. El president va acompanyat d'uns empresaris que volen obrir negocis a l'Índia. Ni una paraula sobre els empresaris. Si no sabem què fan, després surten els contraris als viatges presidencials i diuen que són un pretext per fer turisme.

Aquests dies llegia o més aviat rellegia l'obra periodística de Gabriel García Már-

quez: les cròniques que als anys cinquanta enviava des d'Europa al diari de Venezuela on col·laborava. Són textos llargs que tant si parlen d'una visita oficial a Rússia com del festival de Venècia concedeixen molt d'espai al paisatge i als homes

que hi desplacen aire. Per arribar a Moscou va usar molts trens, i en el trajecte va parlar amb molta gent. Després, s'escapava de nit de l'hotel per palpar fibra humana al marge del viatge organitzat. Del festival de Venècia, de vegades

ANTHONY GARNER

s'oblidava de comentar les pel·lícules perquè era més significatiu l'espectacle de fora. Dic García Márquez com podria parlar de Josep Pla, Eugeni Xammar o Gaziell. Els nostres periodistes d'avui sembla que hagin arribat a l'Índia, com fa uns dies a Israel, sense viatge pel mig. Un matí són a la redacció de Barcelona i a la tarda a Bombai sense intervenció d'avions, esperes ni l'angúnia de les maletes.

El paper és car, ja ho ente-

nem, i en conseqüència, s'ha d'aprofitar, evitant el farcit i anant al gra.

El periodista i politòleg Jordi Graupera acaba de publicar una llarguíssima i extremadament documentada disseció de l'eurodiputat d'Unió Salvador Sedó. L'acció arrenca

en el restaurant del Parlament d'Estrasburg. La inquisició –tremenda– ve després, però primer hi ha el restaurant perquè els restaurants expliquen i situen moltes coses. Graupera ha pogut tirar de veta perquè ha publicat el treball en un diari digital, *El Singular*, que no és esclau del paper. Quan diem que els diaris convencionals d'obrir i girar pàgines s'acaben, també volem dir això. Els arcaics García Márquez, Pla o Xammar avui només podrien publicar les seves cròniques en diaris electrònics.